

Spørgsmaalet allerede har fundet sin Løsning, men jeg anser det dog for rigtigt at fremdrage det. Frembyder det Vanskeligheder, maa man bøje sig, men man skulde synes, at Ligeligheden til alle Sider netop vilde vise sig ved, at man solgte den samme Vare til de samme Kunder som under normale Forhold. Vi har i Aar større Mængder Byg end sædvanlig, paa Grund af to Omstændigheder. Den første er den mærkelige, at det er forbudt at bruge dansk Byg til Ølbryggeri i almindelig Udstrækning og til Spritfabrikationen. Til undergæret Øl maa der kun bruges tarveligt, indført Byg. Bryggerier og Spritfabrikker har allerede maattet forsyne sig med Byg fra Kalifornien, der, som omtrent alle fremmede Kornvarer, er urent, hvorfor det skal renses før Brug, og det svinder jo stærkt derved. Ærede Medlemmer af Landbostanden vil erindre de indiske Ærter, vi fik ind for nogle Aar siden, hvoraf indtil en 12—15 pCt. var Jord og Sand, Ukrudtsfrø og Biller. Det forekommer mig mindre fornuftigt at indføre fremmed Korn til Ølbryggeri, naar vi har godt dansk Korn herhjemme. Her er efter min Mening sket noget, som bør paatales. Regeringen har været udsat for et Pres, som har været større, end den har kunnet staa for. Men man burde have staaet imod. Der har været Tale om et Pres fra Afholdsfolkenes Side. Det lyder ret utroligt, da dette Hensyn i denne Forbindelse er ganske uvedkommende. Kunde Forbud mod Brug af dansk Byg saa endda forhindre eller blot forringe Afsætningen af bajersk Øl, men det er her slet ikke Tale om. Forbudet kan kun tænkes opretholdt, saa længe Krigen varer, og man har desuden tilladt at bruge fremmed Byg. Afholdssagen fremmes saaledes ikke, thi Øl af kalifornisk Byg er sikkert lige saa berusende som Øl af dansk Byg. Desværre er Bryggerierne allerede forsynede med $\frac{4}{5}$ af deres Forbrug, altsaa en meget betydelig Del.

En anden Grund til den forøgede Bygmængde i Aar er, at Landbruget har fulgt Regeringens Henstilling om at besaa Arealer, der ellers ikke besaas, med Korn, f. Eks. indskrænke Brak og Græsarealer. Det er meget store Tal, det her drejer sig om. Ifølge statistiske Efterretninger er vor Bygavl i Aar 5,560,000 Tdr., og Gennemsnitsavlen i Femaaret 1909—13 er kun 5,790,000. Avlen i 1915 overgaar altsaa Gennemsnittet i det nævnte Femaar med 770,000 Tdr. Danmarks normale Bygekspport udgør 750,000 Tdr. Ifølge de fore-

liggende Beregninger bruges der normalt — men paa Grund af Forbudet ikke i Aar — af dansk Byg til skattepligtig Ølfabrikation her i Landet 410,000 og i Spritfabrikationen 200,000 Tdr. Det giver alt i alt 2,130,000 Tdr. Dersom Forbudet mod Anvendelsen af dansk Byg til Fabrikation af skattepligtig Øl her i Landet ophæves — det turde dog virkelig være rimeligt, om det ophævedes, naar vi har saa meget Byg, som vi har —, skal der ifølge Bryggeriernes Meddelelser i Bladene bruges af dette Kvantum 80,000 Tdr. Med dette Fradrag har vi dog alligevel 2,050,000 Tdr. ud over, hvad vi normalt bruger herhjemme til at fodre op. I Øjeblikket kan der faas en 40 Kr. pr. Td. Byg. Prisen herhjemme er 18—19 Kr., altsaa vilde der kunne blive en Merindtægt paa over 44 Millioner Kroner, hvoraf Statskassen ved den ekstraordinære Indkomstskat vilde faa $\frac{4}{5}$ Million. Staten kunde for mig gerne yderligere tage en Udførselsskat paa f. Eks. 5 Kr. pr. Td.; den vilde i Statskassen give 10 Mill. Kr., og det fylder dog ganske anderledes end f. Eks. Børsskatten, som vi talte saa meget om, og som kun beregnes at give $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Jeg tager ikke Ordet her af Hensyn til Maltbygproducenterne Tarv; men at lade saa store Værdier i Penge gaa til Spilde anser jeg for forkasteligt, specielt under den nuværende Situation. Og til Glæde for hvem? I Virkeligheden for ingen! (*Afbrydelse*: Svineproducenterne!) Ja vel! Men jeg vil bede de Herrer, der skal lave Svin paa Basis af 40 Kr. pr. Td. Byg om at regne ordentligt efter. Vi har alligevel her 4,430,000 Tdr. — herfra gaar Saa-sæden til Foraaret — til at fodre op paa Svinene, der vel ikke i Aar kan antages at være til Stede i saa stort Antal som normalt, og det er for de 2 Millioner Tønders Vedkommende, som findes udenfor dette Kvantum, en meget slet Forretning at fodre dem op til 40 Kr. Der gaar — det ved alle ærede Medlemmer af Landbostanden — en 4—5 Foderenheder til at producere et Pund levende Svin. Det bliver 80 Øre à 1 Kr. pr. Pund, og selv om Priserne er høje i Øjeblikket, det maa indrømmes, er de dog kun 55—60 Øre pr. Pund og saaledes langt under Produktionsprisen, hvis man anlægger den virkelige Bygværdi, som er 40 Kr. Det mindre Landbrug burde ikke misunde det større denne Fortjeneste ved Udførsel, som ogsaa Statskassen kan nyde godt af. For øvrigt er dette slet ikke et Spørgsmaal, som udelukkende har Interesse for det store Landbrug. Der findes neppe en